

[Lange.]

vi levede under i høj Grad ekstraordinære Forhold. Og hvad angaar Arbejdsløsheden, kan man dog sige, at Forholdene, om end kun i ringe Grad, dog har forandret sig til det bedre. Vi mener derfor, det var den naturligeste Fremgangsmaade at lade Socialreformen virke noget længere, saa man fik et virkeligt Overblik over denne Lovs Virkninger, inden man gik til et Supplement som det, man her vil gennemføre. Vi siger ikke dermed, at de arbejdsløse ikke skal hjælpes. Vi forstaar meget vel, hvilken Ulykke Arbejdsløsheden er ikke alene for de arbejdsløse, men for Samfundet i det hele, en Ulykke økonomisk og moralsk. Men vi anser det for urimeligt, at man har knyttet et Forslag om disse store ekstraordinære Udgifter sammen med et Forslag, som der var opnaaet Enighed om mellem alle Partier i Landbokommissionen. Vi anser det for dobbelt urimeligt, at Partiet Venstre er gaaet med til at betale den Pris, der her er forlangt, til Trods for, at man har maattet gaa med til en Forringelse af de Forslag, som Landbokommissionen var kommet til.

Vi mener, at indtil man faar det fornødne Overblik over Socialreformens Virkninger, burde man yde den Hjælp, der kan være Tale om at yde til de arbejdsløse, gennem Kommunerne. Det har efter vor Opfattelse mange Fordele: Kommunerne vil i højere Grad kunne skønne over, *hvor* der er virkelig Trang, og ikke være bundet af de faste Regler, som Arbejdsløshedskasserne naturligt maa gaa frem efter. Byrderne vil i sig selv blive haarde nok, og det er derfor efter vor Opfattelse nødvendigt, at man ogsaa paa dette Omraade passer paa ikke at paadrage Samfundet flere Udgifter end strengt nødvendigt. Vi er fuldt klar over, at hvis man vilde have ydet denne Hjælp gennem Kommunerne, vilde Byrden for Kommunerne være blevet for stor, men vi er ogsaa villige til at gaa med til en Ordning, saaledes at de Udgifter, Kommunerne faar, for $\frac{2}{3}$'s Vedkommende refunderes af Staten. Vi mener, at det er urimeligt, at denne Hjælp, der intet har med Forsikring at gøre, og hvortil der intet Bidrag betales, skal ydes gennem Arbejdsløshedskasserne.

Af Venstre er det hævdet i det andet høje Ting — jeg tror ikke, det ærede Medlem, der talte for Partiet Venstre her, omtalte Arbejdsløshedsforslaget —, at der set fra Venstres Synspunkt er sket betydningsfulde Ændringer i det Forslag, der blev fremsat af Regeringen. Jeg kan nu ikke faa fat i, hvad det er for betydnings-

fulde Ændringer. Det Lovforslag, den højtærede Socialminister fremsatte, beregnedes til en Udgift paa 17—18 Mill. Kr., og dette Forslag beregnes ogsaa til en Udgift paa 17—18 Mill. Kr.; det Forslag, der blev fremsat fra Regeringens Side, havde en Løbetid til 30. April, det har dette Forslag ogsaa; Forslaget, der blev fremsat af Socialministeren, regnede med, at Understøttelserne skulde gaa gennem Arbejdsløshedskasserne, uden at der betaltes noget Bidrag, det samme er Tilfældet med det, der her gennemføres. Naar man da hævder, at der er sket betydelige Ændringer i Forslaget, ja, saa kan det ikke være det Forslag, der blev fremsat fra Regeringens Side, man tænker paa, saa maa det være de overordentlig store Krav, som Regeringen fremsatte under Forhandlingerne, men som den maatte frafalde igen. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Socialminister ikke paa noget Tidspunkt har tænkt sig Muligheden af, at Oppositionspartierne vilde yde et større Beløb end det, den højtærede Minister ved Fremsættelsen af sit Forslag selv ansaa for nødvendigt. Det er vistnok aldrig sket for en Socialminister, der tilhører *den* politiske Side, at han har fremsat Forslag om Udgifter til Arbejdsløsheden eller andre lignende Udgifter, og Oppositionen saa har sagt: Den højtærede Socialminister har forlangt for lidt, vi ønsker at give noget mere.

Endelig stilles der Forslag om en 10 pCt.'s Forhøjelse af Indkomstkatten. Vi har fra første Begyndelse under Forhandlingerne hævdet, hvad der ogsaa har været sagt her, at vi ikke kunde gaa med til en Forøgelse af den direkte Beskatning. Man siger, at det er kun en ringe Byrde, der her lægges paa Skatteyderne, det er kun 10 pCt.'s Forhøjelse. Man ræsonnerer som saa, at har Skatteyderne kunnet bære de Udgifter, man hidtil har lagt paa dem, maa de ogsaa kunne bære 10 pCt. til.

Det aabner jo vide Perspektiver. Naar man siger, at har Skatteyderne kunnet bære, hvad de hidtil har baaret, maa de ogsaa kunne bære 10 pCt. til, saa vil der være fri Bane for nye Skattepaalæg. Men naar man ved, at vi i dette Skatteaar først har opkrævet et Kvartals Ekstraskat, saa har paalagt Skatteyderne 40 pCt.s Ekstraskat og nu yderligere forøger disse Ekstraskatter med 10 pCt., maa man sige, at det er ikke et ringe Skattepaalæg, her er Tale om. Naar der foruden de hidtidige efter vor Opfattelse høje Skatter, som hviler paa Skatteyderne og hviler paa Erhvervslivet — det er for os det af-